

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoE/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416200481
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8416200481.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci výkonu rozhodnutia oprávneného P. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. J.. XXXX/XX, XX XXX A. M. - X. A. Q., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Urban, s.r.o. so sídlom Uhrova 18, 830 01 Bratislava, IČO: 47 254 173, proti povinnej Y. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. P. XXX/XX, XXX XX S., t.č. XXX Y. H., X. XGP X., Q. W., právne zastúpená JUDr. Slavomírom Dubjelom, advokátom so sídlom Žriedlova 3, 040 04 Košice, o návrhu oprávneného o výkon rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 5P/153/2014-27 z 03.11.2014, uznesenia Okresného súdu Kežmarok č.k. 3P/37/2015-105 z 03.06.2015 a uznesenia Okresného súdu Kežmarok č.k. 3P/37/2015-248 z 02.09.2015 v časti úpravy styku oprávneného s mal. P.B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny O., o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č.k. 6Em/2/2016-142 zo dňa 29.12.2017 takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie vo výrokoch o trovách konania účastníkov a trovách štátu.

Oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil. Uložil povinnej, aby do 30 dní od právoplatnosti uznesenia zaplatila oprávnenému k rukám právnej zástupkyne oprávneného náhradu trov konania v celkovej výške 121,98 eura. Uložil povinnej, aby do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia nahradila štátu trovy konania z titulu vyplateného tmočného vo výške 314,76 eura na účet Okresného súdu Kežmarok.

V odôvodnení poukázal na dôvody návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia, a to rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 5P/153/2014-27 z 03.11.2014, ktorým bol upravený styk otca s mal. dieťaťom na každý párný týždeň od 17.00 hod. do nasledujúceho utorka do 8.00 hod., a výkonu uznesenia Okresného súdu Kežmarok č.k. 3P/37/2015-105 z 03.06.2015, ktorým okrem iného bolo povinnej zakázané vycestovať s maloletým dieťaťom mimo územia Slovenskej republiky bez súhlasu súdu až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Kežmarok pod sp.zn. 3P/37/2015. Ďalej na výkon uznesenia Okresného súdu Kežmarok č.k. 3Em/1/2016-24 z 28.12.2017, ktoré bolo spojené s týmto konaním, v rámci ktorého sa oprávnený domáhal nariadenia výkonu uznesenia Okresného súdu Kežmarok č.k. 3P/37/2015-248 z 02.09.2015, ktorým bolo povolené povinnej vycestovať s maloletým dieťaťom do Y. v čase od 30.08.2015 do 20.12.2015, a ktorým bol upravený styk oprávneného s maloletým od 21.12.2015 o 10.00 hod. do 03.01.2016 do 18.00 hod. Uznesením č.k. 6Em/2/2016-31 zo dňa 01.02.2016 súd ustanovil mal. dieťaťu na zastupovanie v konaní procesného opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny O.. Súd prvej inštancie poukázal na úkony súvisiace pred nariadením výkonu rozhodnutia s tým, že výzvou z 01.02.2016 vyzval povinnú, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy sa podrobila výrokom rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 5P/153/2014-27 z

03.11.2014, ktorým bol upravený styk oprávneného s maloletým dieťaťom, ako aj, aby sa podrobila výroku uznesenia Okresného súdu Kežmarok č.k. 3P/37/2015-105 z 03.06.2015, ktorým bolo zakázané vycestovať s maloletým dieťaťom mimo územia Slovenskej republiky. Ďalej poukázal na to, že povinná sa k výzve vyjadrila podaním z 19.02.2016, v ktorom uviedla, že výzve súdu nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, pretože dňa 20.01.2016 bolo vydané rozhodnutie Najvyššieho súdu v D. o odobrání jej a synovho cestovného pasu a dňa 22.01.2016 im boli cestovné pasy aj odňaté. Zároveň povinná predložila rozhodnutie anglického súdu z 20.01.2016 a z 02.02.2016 v anglickom jazyku. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 6Em/2/2016-59 z 11.03.2016 pribral do konania prekladateľku P. U. I. na vykonanie prekladateľského úkonu, a to prekladu písomnosti z anglického do slovenského jazyka. Podľa prekladu príkazom C z 02.02.2016 Q. X. T., oddelenie rodinného práva okrem iného nariadil vo veci maloletého dieťaťa záverečné neverejné pojednávanie na 18.03.2016 o 10.30 hod. a dňa 20.01.2016 bol vydaný príkaz, aby bol súdu odovzdaný každý pas maloletého dieťaťa, vrátane pasu dospelého, v ktorom je dieťa zapísané a každý doklad totožnosti, lístok a cestovné povolenie, či iný dokument, ktorý by dieťaťu umožňoval vycestovať z Y. a K., ako aj každý pas povinnej a každý doklad totožnosti, lístok a cestovné povolenie, či iný dokument, ktorý by povinnej umožňoval vycestovať z Y. a K.. Uvedený príkaz bol dňa 22.01.2016 vykonaný. Uznesením č.k. 6Em/2/2016-95 z 02.05.2016 bola prekladateľke priznaná odmena za vyhotovený preklad rozhodnutia anglického súdu z 20.01.2016 a z 02.02.2016 vo výške 179,28 eura. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na to, že na súd sa dostavila stará matka maloletého dieťaťa zo strany povinnej Y. P., ktorá uviedla, že anglický súd dňa 21.03.2016 rozhodol, že obvyklý pobyt maloletého je na území Slovenskej republiky a dňa 20.04.2016 okolo 1.00hod. prišla aj s maloletým na Slovensko s tým, že dieťa je riadne pripravené na odovzdanie oprávnenému aj s pasom. Stará matka mal. dieťaťa p. Y.. P. predložila súdu kópiu rozhodnutia anglického súdu High Court of Justice Family Division 16P0035 z 23.01.2016 v anglickom jazyku. Na základe vyhotoveného prekladu prekladateľkou bolo uznesením č.k. 6Em/2/2016-134 z 20.06.2016 prekladateľke priznaná odmena za preklad vydaného rozhodnutia anglickým súdom High Court of Justice, Family Division FD 16P 00035 z 21.3.2016 vo výške 135,48 eura.

Následne súd prvej inštancie citoval ust. §395 ods. 1, § 390 písm. e/ zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) a uviedol, že hoci na základe donucovacej moci iného štátu napokon došlo k splneniu povinností uloženej povinnej súdnymi rozhodnutiami Okresného súdu Kežmarok a Okresného súdu Spišská Nová Ves, ktorými bol upravený styk oprávneného s maloletým dieťaťom, a ktorých výkonu sa oprávnený domáhal, súd prvej inštancie vykonávacie konanie v zmysle ust. § 390 písm. e/ CMP v celom rozsahu zastavil.

Následne súd prvej inštancie citoval ust. § 391, § 373, § 58, § 57, § 52, § 55 CMP a uviedol, že oprávnený si uplatnil prostredníctvom právnej zástupkyne nárok na náhradu trov konania vyčíslené vo výške 164,47 eura pozostávajúce z trov právneho zastúpenia. Poukázal na okolnosti danej veci s tým, že vykonávacie konanie oprávnený inicioval dôvodne, nakoľko povinná preukázateľne, neoprávnené bez súhlasu oprávneného, ako aj súdu maloleté dieťa zadržovala v Y., čím nerešpektovala právoplatné a vykonateľné rozhodnutia slovenských súdov a bránila oprávnenému v realizácii jeho práva styku s maloletým dieťaťom v zmysle rozhodnutí súdov. Napokon to bolo potvrdené aj rozhodnutím anglického súdu High Court of Justice Family Division FD 16P00035 z 23.01.2016, ktorým bolo nariadené bezodkladné vrátenie maloletého na územie Slovenska a odovzdanie ho oprávnenému, pričom dňa 20.04.2016 bol maloletý aj odovzdaný oprávnenému starou matkou zo strany povinnej. Súd zdôraznil, že nezistil žiaden objektívny dôvod, pre ktorý povinná v čase stanovenom uznesením Okresného súdu Kežmarok č.k. 3P/37/2015-247 z 02.09.2015, neodovzdala maloletého oprávnenému a tým porušovala vykonateľné súdne rozhodnutia slovenských súdov. Povinná do 22.01.2016, kedy jej a dieťaťu boli anglickými orgánmi odňaté cestovné doklady, mohla uskutočniť odovzdanie maloletého dieťaťa oprávnenému buď sama alebo prostredníctvom inej osoby, aj keď jej v osobnom odovzdaní dieťaťa bránilo jej vysoké štádium tehotenstva, či iná okolnosť na jej strane tak, ako sa odovzdanie maloletého prostredníctvom starej matky nakoniec uskutočnilo dňa 20.04.2016. Na základe týchto okolností danej veci súd považoval za spravodlivé priznať oprávnenému náhradu trov konania, ktoré mu vznikli právnym zastúpením v konaní, ktoré účelne boli vynaložené na bránenie práva. Následne súd prvej inštancie citoval ust. § 11 ods. 1 písm. a/, § 13a ods. 2 písm. c/, § 16 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a oprávnenému priznal z titulu trov právneho zastúpenia náhradu trov konania vo výške 121,98 eura, ktorú sumu špecifikoval.

V súvislosti s trovami štátu, ktoré vznikli s vyplatením odmeny prekladateľke P. U. I. vo výške 314,76 eura z rozpočtových prostriedkov, súd uviedol, že odmena bola vyplatená prekladateľke za preklad rozhodnutí anglického súdu vo veci maloletého dieťaťa z anglického do slovenského jazyka, obsahom ktorých bolo nevyhnutné sa oboznámiť. Nejedná sa o trovy spojené s tým, že účastník koná pred súdom v materinskom jazyku, ale v jazyku, ktorému rozumie, nakoľko všetci účastníci konali pred súdom v slovenskom jazyku, ktorý je ich materinským jazykom. S poukazom na ust. § 57 CMP bol súd povinný rozhodnúť o náhrade trov štátu aj bez návrhu, a preto za spravodlivé považoval, aby trovy spojené s vyplatením odmeny nahradila povinná, ktorá preukázateľne nerešpektovala bez ospravedlniteľného dôvodu vykonateľné rozhodnutia slovenských súdov a tým zapríčinila aj vedenie celého tohto konania.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozhodnutiu odvolanie právny zástupca povinnej. Namietal výrok o trovách konania vo vzťahu medzi oprávneným a povinnou, ako aj výrok o trovách štátu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj z dôvodu, že existujú nové skutkové tvrdenia a dôkazy, ktoré povinná súdu predložila. Poukázal na to, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ust. § 52 a § 57 CMP a § 257 Civilného sporového poriadku. Uviedol, že v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností k mal. P. N. vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 16P/226/2016 došlo dňa 28.09.2017 medzi rodičmi mal. dieťaťa k celkovej generálnej dohode o úprave rodičovských práv a povinností, a to aj vo vzťahu k trovám všetkých konaní, ktoré rodičia medzi sebou viedli, vrátane konania vedeného na Okresnom súde Kežmarok pod sp.zn. 6Em/2/2016. Ďalej uviedol, že z uvedenej dohody vyplýva, že si nebudú v žiadnom súdnom konaní, ktoré voči sebe iniciovali, uplatňovať nárok na náhradu trov konania. Podľa tejto dohody, oprávnenému nemala byť priznaná náhrada trov konania. Právny zástupca povinnej navrhol preveriť, či oprávnený po 28.09.2017 si uplatnil nárok na náhradu trov konania i napriek uzatvorenej dohode. Vo vzťahu k trovám štátu namietal, že nebol vykonaný žiaden tlmočnický úkon, na ktoré úkony by mal štát nárok na náhradu trov konania vo výške 314,76 eura, ktoré mohli vzniknúť maximálne z titulu prekladateľských, nie tlmočnických nákladov. Poukázal na to, že mal. dieťa sa vrátilo dňa 20.04.2016 späť na Slovensko. Pobyt mal. P. v Y. nad rámec súdom určeného pobytu bol realizovaný z dôvodu vysokej gravidity matky, ktorá dňa XX.XX.XXXX porodila dcéru I.. Podotkol, že otec mal. dieťaťa do Y. pre dieťa neprišiel, pričom matka nemohla mal. dieťa na Slovensko vrátiť z objektívnych dôvodov. Vynaložené trovy na prekladateľa v rámci rozhodnutia považoval za neúčelné. Navrhol aplikovať ust. § 257 Civilného sporového poriadku. Zároveň požiadal o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov z dôvodov, že povinná je toho času na materskej dovolenke a nemá dostatok finančných prostriedkov. Poukázal na jej príjmy, ktoré špecifikoval s tým, že navrhol odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie vo výrokoch II. a III. zmeniť a oprávnenému nárok na náhradu trov konania nepriznať, ako aj štátu nárok na náhradu trov konania nepriznať. Súčasťou podaného odvolania sú listinné dôkazy, na ktorých obsah poukázal (č.l. 151, 159 spisu).

3. Opatrovník mal. dieťaťa sa k odvolaniu proti výroku o trovách konania písomne nevyjadril. Potvrdil, že medzi rodičmi v konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 16P/226/2016 bola schválená rodičovská dohoda, ktorá je v záujme mal. dieťaťa.

4. Právny zástupca oprávneného v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že z predložených dôkazov nevyplýva uzatvorenie rodičovskej dohody v znení ako ju interpretuje právny zástupca povinnej. V skutočnosti pri uzatváraní tej časti dohody, že si strany nebudú uplatňovať trovy konania, sa na toto konanie nemyslelo. Aj napriek tomu si oprávnený neuplatňuje náhradu trov konania na Okresnom súde Kežmarok pod č.k. 6Em/2/2016 voči povinnej v tomto konaní. V prípade, že odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdí, oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu prehlásil, že si priznané trovy od povinnej nebude vymáhať. Zdôraznil, že návrh bol podaný dôvodne, otec si uplatnil náhradu trov konania v návrhu na začatie konania. Predmetné konanie po rozhodnutí v konaní na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 16P/226/2016 stratilo zmysel, nakoľko mal. dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti oprávneného. Vo vzťahu k trovám štátu právny zástupca oprávneného uviedol, že nevidí dôvod, aby sa na nich podieľal otec. Ponechal na zvážení odvolacieho súdu, či na úhradu trov štátu povinnú zaviazne alebo nie.

5. Právny zástupca povinnej v replike k vyjadreniu právneho zástupcu oprávneného k odvolaniu zotrval na navrhovanom odvolacom petite, ako aj ním uvádzaných skutočnostiach a vyjadreniach s tým, že navrhol napadnuté výroky zmeniť a oprávnenému nárok na náhradu trov konania nepriznať, ako aj štátu nárok na náhradu trov konania nepriznať.

Opatrovník mal. dieťaťa sa k doručenej replike písomne vyjadril tým, že zotrval na ním predloženom stanovisku k odvolaniu, ku ktorému sa nevyjadroval.

Právny zástupca oprávneného v rámci odvolacej dupliky uviedol, že oprávnený zotrváva na svojich doterajších prednesoch a podaniach, rozhodnutie vo veci ponecháva na úvahu odvolacieho súdu.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 v znení neskorších predpisov, ďalej len CSP) v spojení s § 470 ods. 1, 2 veta prvá CSP vzhľadom na včas podané odvolanie osobou oprávnenou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie povinnej nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

7. Oboznámením sa s obsahom spisu, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením a rozhodnutím o trovách konania z dôvodu zastavenia konania o výkon rozhodnutia, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie o trovách konania vo vzťahu medzi účastníkmi, ako aj vo vzťahu k štátu rozhodol správne. Uplatnená námietka týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia nebola dôvodná. Na rozhodnutie o výkon rozhodnutia v zmysle ust. § 390 CSP, t.j. rozhodnutie o trovách konania prichádza do úvahy aplikácia ust. § 52 a nasl. CMP. O priznanie náhrady trov konania musí účastník požiadať, lebo o tom súd nerozhoduje ex offio, ale na základe návrhu. Súd prvej inštancie správne poukázal na právnu úpravu vyplývajúcu z ust. § 52 a nasl. CMP s tým, že považoval za spravodlivé priznanie náhrady trov konania oprávnenému, ktorý si z titulu konania o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých detí trovu uplatnil, a to v samotnom návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia, ako aj následne v ďalšom podaní zo dňa 22.12.2015 (č.l. 140 spisu). Uplatnená námietka týkajúca sa, že medzi účastníkmi došlo k dohode, že si trov konania uplatňovať nebudú, nebola opodstatnená. Je nesporné z pripojeného listinného dôkazu, a to kópie zápisnice o pojednávaní vo veci vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 16P/226/2016 (č.l. 154 spisu), že rodičia mal. P., nar. XX.XX.XXXX v rámci konania o úpravu práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu na čas po rozvoze uzavreli rodičovskú dohodu ohľadne zverenia mal. P. do osobnej starostlivosti otca, ktorý je oprávnený a povinný maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach s tým, že matka sa zaviazala prispievať na výživu mal. P. mesačne minimálnym zákonným výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima do rúk otca vždy do 15. dňa v mesiaci vopred počnúc od 09.08.2016. Zároveň sa rodičia dohodli, že zaostaté výživné zo strany matky na mal. P. za obdobie od 09.08.2016 do 30.09.2016 sa neurčuje s tým, že predmetom schválenej rodičovskej dohody bola aj úprava týkajúca sa stretávania s mal. P.. Z obsahu zápisnice o pojednávaní vyplýva, že právni zástupcovia rodičov mal. dieťaťa žiadali zaprotokolovať, že citujem: „právny zástupca otca si nebude uplatňovať trov konania v konaní Okresného súdu Kežmarok 3P/377/2015 vo veci vycestovania dieťaťa do zahraničia.“ Právny zástupca otca uviedol, že trov konania si uplatňovať nebudú. Podľa názoru odvolacieho súdu, uplatnená námietka sa netýkala konania o výkon rozhodnutia v tejto veci z dôvodu, že súd prvej inštancie bol viazaný návrhom na náhradu trov konania do vyhlásenia rozhodnutia v zmysle ust. § 237 ods. 1 CSP, a preto následne v odvolacom konaní nebolo možné prihliadať na stanovisko oprávneného, ktorý prehlásil, že si trov konania z titulu výkonu rozhodnutia priznané voči povinnej uplatňovať nebude, ani ich nebude vymáhať. V danom prípade je nesporné, že sa jedná o trov, ktoré z procesného hľadiska zavinila povinná tým, že nerešpektovala rozhodnutia súdu o úprave práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu, na základe čoho oprávnený podal návrh na výkon rozhodnutia vo veciach maloletého P..

8. Za nedôvodnú považoval odvolací súd námietku vo vzťahu k priznanej náhrade trov konania štátu. Je nesporné, že z titulu prekladania súdnych rozhodnutí vydaných vo Q. W., vznikli trov štátu, ktoré súd prvej inštancie správne špecifikoval v celkovej výške 314,76 eura, ktorá odmena bola vyplatená prekladateľke P. U. I. z rozpočtových prostriedkov súdu. Uvedenie súdom prvej inštancie, že sa jedná o tľmočné nemalo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, lebo v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP, odvolací súd prihliada len na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok. Z obsahu spisu je

nesporné, že sa jednalo o prekladateľské služby, t.j. úkony spojené s prekladom rozhodnutí anglického súdu vo veciach maloletého dieťaťa z anglického jazyka do slovenského jazyka, s obsahom ktorých bolo nevyhnutné sa oboznámiť vzhľadom k tomu, že v tom čase sa mal. P. nachádzal vo Q. W.. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP v danom prípade neprichádzala do úvahy z dôvodu, že sa jedná o výnimočné ustanovenie ktoré je možno aplikovať za predpokladu kumulatívneho splnenia dvoch podmienok a to dôvodov hodných osobitného zreteľa a výnimočných okolností. Právny zástupca povinnej neuviedol v čom a v akých skutkových okolnostiach bolo možné zhladať dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočný charakter danej veci. Je nesporné, že povinná bola oprávnená vycestovať do Q. W. na základe uznesenia Okresného súdu Kežmarok č.k. 3P/37/2015-248 zo dňa 02.09.2015 s právoplatnosťou od 30.11.2015, ale len na obdobie od 30.08.2015 do 20.12.2015 s tým, že následne od 21.12.2015 do 03.01.2016 bol predbežne upravený styk otca s mal. P., a preto bolo povinnosťou matky mal. dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ho otcovi pred bytom matky a po uplynutí stanoveného času bol otec povinný matke mal. dieťa v určenom čase odovzdať na tom istom mieste. Návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia bol podaný dňa 27.01.2016 z dôvodu, že povinná nesplnila uloženú povinnosť rozhodnutím súdu. Tvrdenie právneho zástupcu povinnej, že povinná sa v určený čas nevrátila na Slovensko z dôvodu vysokej gravidity, odvolací súd nepovažoval za opodstatnené. Na základe rozhodnutia súdu bola povinná vrátiť sa na Slovensko spolu s mal. P. a odovzdať ho otcovi najneskôr dňa 20.12.2015 s tým, aby bol maloletý P. pripravený na styk s otcom v období od 21.12.2015 do 03.01.2016. Zo samotného vyjadrenia povinnej (v spise na č.l. 39) vyplýva, že v priebehu januára 2016 došlo ku konaniu na súde vo Q. W., na základe ktorých rozhodnutí boli najprv odňaté cestovné pasy povinnej, ako aj mal. dieťaťa, ako aj bolo rozhodnuté, že mal. P. má byť vrátený na Slovensko v súlade s článkom 12 Haagskeho dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosoch detí z roku 1980, a to bezodkladne, najneskôr však do troch týždňov od narodenia dieťaťa odporkyne, ktoré sa má narodiť XX.XX.R..

9. Vo vzťahu k trovám štátu odvolací súd uvádza, že v civilnom mimosporovom konaní súd rozhoduje o trovách štátu aj bez návrhu. V danom prípade sa jedná o trovy, ktoré štátu vznikli z titulu vyplatenej odmeny za prekladateľské služby spojené s prekladom súdnych rozhodnutí z jazyka anglického do jazyka slovenského. Podľa názoru odvolacieho súdu, povinná zavinila vznik trov štátu spojené s prekladom súdnych rozhodnutí, a preto súd prvej inštancie o trovách štátu vo vzťahu k povinnej rozhodol správne, ak jej uložil túto povinnosť trovy štátu nahradiť. K jej žiadosti o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov odvolací súd uvádza, že súčasťou podaného odvolania sociálne a majetkové pomery povinnou neboli preukázané. V odvolaní len uviedla, že je na materskej dovolenke a nemá dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie trov štátu, pričom poukázala na príjmy, ktoré predstavujú prídavky na dieťa vo výške 82,80 libier mesačne, nezdaniteľný príspevok na dieťa vo výške 150 libier mesačne. Výdavky - elektrina 65,82 libier mesačne, plyn 65,23 libier mesačne, nájom 280 libier mesačne, miestna daň 25 libier mesačne, internet, telefón, TV 100 libier mesačne, stravné a iné výdavky na domácnosť 300 libier mesačne. Súčasťou podaného odvolania je len rodný list o narodení mal. I. Y. X. dňa XX. Y. XXXX. V danom prípade sa jedná o výkon rozhodnutia vo veciach maloletého dieťaťa, na rozhodovanie o trovách konania sa aplikujú ust. § 53 a § 54 CMP s tým, že na rozhodnutie o trovách štátu je aplikovateľné ust. § 54 CMP, v zmysle ktorého, ak účastník, jeho zástupca alebo ten, kto mal v konaní nejakú povinnosť zavinil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli je povinný ich nahradiť. Z tohto dôvodu odvolací súd aj v tejto časti považoval napadnuté uznesenie vo výroku o trovách štátu za správne.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie vo výrokoch o trovách konania účastníkov a trovách štátu ako vecne správne v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania z titulu konania o výkon rozhodnutia odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 391 CMP tak, že oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo návrh na priznanie predložený nebol (§ 57 v spojení s § 58 CMP).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.